

Решение на Съда (първи състав) от 13 декември 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH/ Finanzamt Lüdenscheid

(Дело C-395/11) ⁽¹⁾

(Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Решение 2004/290/ЕО — Прилагане на дерогационна мярка от държава членка — Разрешение — Член 2, точка 1 — Понятие за „строителни работи“ — Тълкуване — Включване на доставките на стоки — Възможност за частично прилагане на тази дерогация — Ограничения)

(2013/С 38/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH

Ответник: Finanzamt Lüdenscheid

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 2, точка 1 от Решение 2004/290/ЕО на Съвета от 30 март 2004 година за предоставяне на разрешение на Германия да въведе мярка за дерогация от член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота (ОВ L 94, стр. 59) — Право на държавата членка, на която е предоставено разрешението, да прилага тази дерогация само частично — Понятие за „строителни работи“, съдържащо се в посочената разпоредба — Евентуално включване в това понятие на доставките на стоки

Диспозитив

1. Член 2, точка 1 от Решение 2004/290/ЕО на Съвета от 30 март 2004 г., с което се разрешава на Германия да приложи мярка за дерогация от член 21 от Шеста директива 77/388/ЕИО относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „доставка на строителни работи“, съдържащо се в тази разпоредба, обхваща, освен сделките, считани за доставка на услуги, както са определени в член 6, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2004/7/ЕО на Съвета от 20 януари 2004 г., също и тези, съставляващи доставка на стоки по смисъла на член 5, параграф 1 от тази директива.
2. Решение 2004/290 трябва да се тълкува в смисъл, че Федерална република Германия може да се ограничи до това да упражни разрешението, предоставено от това решение, частично за определени категории, като например отделни видове строителни работи, и за

доставките, направени на определени получатели. При установяването на тези категории тази държава членка е длъжна да спазва принципа на данъчен неутралитет, както и общите принципи на правото на Съюза, сред които особено тези на пропорционалност и правна сигурност. Запитващата юрисдикция трябва да провери, като ила предвид всички релевантни фактически и правни обстоятелства, дали е така в случая по главното производство, и съответно да предприеме необходимите мерки за поправяне на вредоносните последици от прилагане на разглежданите разпоредби, което противоречи на принципите на пропорционалност или правна сигурност.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 22.10.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 декември 2012 г. (преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza — Полша) — Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o./Poczta Polska SA

(Дело C-465/11) ⁽¹⁾

(Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2, първа алинея, буква г) — Директива 2004/17/ЕО — Член 53, параграф 3 и член 54, параграф 4 — Обществени поръчки — Сектор на пощенските услуги — Основания за изключване от процедурата за възлагане на обществена поръчка — Сериозно професионално нарушение — Защита на обществения интерес — Запазване на лоялна конкуренция)

(2013/С 38/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподател: Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o.

Ответник: Poczta Polska SA

Предмет

Преюдициално запитване — Krajowa Izba Odwoławcza — Тълкуване на член 45, параграф 2, буква г) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския Парламент и Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116), както и на член 53, параграф 3 и член 54, параграф 4 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския Парламент и Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3) — Критерии за изключване на даден икономически оператор от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Понятие за „сериозно професионално нарушение“ — Национални разпоредби, задължаващи възложителя да изключи участник в

процедурата, с когото е имал сключен договор за обществена поръчка, при положение че посоченият договор е прекратен в рамките на 3 години преди откриването на процедурата за възлагане на обществената поръчка поради неизпълнение и стойността на неизпълнената част от обществената поръчка възлиза на най-малко 5 % от общата стойност на поръчката.

Диспозитив

1. Член 45, параграф 2, първа алинея, буква г) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че е налице сериозно професионално нарушение, което води до автоматично изключване на съответния икономически оператор от текуща процедура за възлагане на обществена поръчка, когато възлагащият орган е прекратил или е развалил предходен договор за обществена поръчка, сключен с този икономически оператор, или се е отказал от изпълнението на договора поради обстоятелства, за които последният отговаря, при положение че прекратяването, развалянето или отказът от договора са извършени в рамките на 3 години преди откриването на текущата процедура за възлагане на обществената поръчка и че стойността на неизпълнената част от предходната обществена поръчка възлиза на най-малко 5 % от общата стойност на тази поръчка.
2. Принципиите и нормите на правото на Съюза в областта на обществените поръчки не обосновават — с оглед на защитата на обществените интереси, на законните интереси на възлагащите органи, както и на запазването на лоялната конкуренция между икономическите оператори — национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която задължава възлагащия орган да изключи автоматично от процедура за възлагане на обществена поръчка икономически оператор в хипотеза като посочената в отговора на първия преюдициален въпрос.

(¹) ОВ С 13, 14.1.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 декември 2012 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Vinifrance SA

(Дело С-670/11) (¹)

(Защита на финансовите интереси на Съюза — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Членове 4 и 5 — Административна санкция — Административна мярка — Регламент (ЕИО) № 822/87 — Помощи за частно складиране на концентрирана гроздова мъст — Общностен произход — Регламент (ЕИО) № 1059/83 — Договор за дългосрочно складиране — Член 2, параграф 2 — Член 17, параграф 1, буква б) — Намаляване на помощта съобразно тежестта на нарушението)

(2013/С 38/10)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ответник: Société Vinifrance SA

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État — Тълкуване на член 2, параграф 2 и член 17 от Регламент (ЕИО) № 1059/83 на Комисията от 29 април 1983 година относно договорите за складиране на трапезно вино, гроздова мъст, концентрирана гроздова мъст и ректифицирана концентрирана гроздова мъст (ОВ L 116, стр. 77), на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета от 16 март 1987 година относно общата организация на винаро-лозарския пазар (ОВ L 84, стр. 1), както и на разпоредбите на Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) — Помощ на Общността за складирането на концентрирана гроздова мъст срещу сключването на договор за складиране с националната интервенционна агенция — Придобиване от страна на производителя на гроздова мъст от фиктивно или несъществуващо дружество — Понятие „собственик“ по смисъла на регламента — Регламент, който въвежда норми за предоставяне на помощ от Съюза без да предвижда мерки или санкции за неизпълнение на разпоредбите на регламента — Определяне на тези мерки или санкции при наличието на увреждане на финансовите интереси на Съюза

Диспозитив

1. В случай като този в главното производство, при който несъществуването на дружеството, за което се твърди, че е продало гроздовата мъст, води до невъзможност да се установи нейният общностен произход, придобилият гроздовата мъст от това дружество производител при всички положения не може да получи помощ за складиране съгласно Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета от 16 март 1987 година относно общата организация на винаро-лозарския пазар, изменен с Регламент (ЕИО) № 2253/88 на Съвета от 19 юли 1988 година.

2. При обстоятелства като тези в главното производство:

— член 17, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 1059/83 на Комисията от 29 април 1983 година относно договорите за складиране на трапезно вино, гроздова мъст, концентрирана гроздова мъст и ректифицирана концентрирана гроздова мъст, изменен с Регламент (ЕО) № 2646/1999 на Комисията от 15 декември 1999 година, не представлява правно основание за санкционирането на извършено от производител нарушение на предвиденото в Регламент № 822/87, изменен с Регламент (ЕИО) № 2253/88, негово задължение, съгласно което гроздовата мъст, за която може да се получи право на помощ за складиране, трябва да бъде с общностен произход,

— при липсата както в секторната, така и в националната правна уредба на разпоредба, която предвижда налагането на санкция, разглежданите нередности не могат да са предмет на „санкция“ по смисъла на член